

دایره‌ی دشمنی

بِدَائِيْ أَفْزَدِيْشِيْ آنگِيْزِيْهِ دَائِشِيْ آهْيَزِيْهِ

جان آر. تو درویج
واپک. د. مدل
ترجمه:
نصیبه هاشمی
دانشجویی کارشناسی ارشد
فیزیولوژی و زیستی دانشگاه
تهران

به محققان تربیتی معرفی کرد. طبق گفته‌ی نیکولز (۱۹۸۹)، راهنمایی‌های نظریه‌ی «دست‌یابی به هدف»، با چگونگی تصور افراد از تلاش و توانایی، تعیین می‌شوند. در حالی که بیشتر بزرگ‌سالان به راحتی می‌توانند تفاوت بین «تلاش» و «توانایی» را تشخیص دهند، اما ادراک موفقیت طی یک مجموعه دست‌یابی (برای مثال در ورزش یا کلاس تربیت بدنی) می‌تواند این مفاهیم را به هم متصل و یا از هم جدا کند. افراد براساس این که مفاهیم تلاش و توانایی را به هم مرتبط یا از هم جدا کنند، «وظیفه‌گرا»^۳ و یا «خودگرا»^۴ خواهند بود.

وظیفه‌گرایی

در کلاس تربیت بدنی، بعضی

نظریه، شرح روش‌های تدریس بر پایه‌ی آن و توضیح مختصری درباره‌ی نگرانی‌هایی است که معلمان در فضای انگیزشی درگیر در فعالیت با آن روبه‌رو هستند.

نظریه‌ی دست‌یابی به هدف محققان کلام درس، بیشتر از دو دهه از نظریه‌ی «دست‌یابی به هدف» برای بررسی انگیزه‌ی دانش‌آموزان (برای مثال: آمز و آرکر، ۱۹۸۸؛ نیکولز، ۱۹۸۴ و ۱۹۸۹) استفاده کرده‌اند. اخیراً این نظریه در زمینه‌ی تربیت بدنی نیز بررسی شده است (سولمن، ۱۹۹۶؛ تریشه ۱۹۹۷). اگرچه این نظریه به چند دهه قبل ارائه شده است، اما کار نیکولز^۵ (۱۹۸۹) و (۱۹۸۴) این نظریه را پیشرفت داد و

به ندرت معلمان تربیت بدنی ادعا می‌کنند که نمی‌خواهند دانش‌آموزانشان موفق شوند؛ هدف اصلی همه‌ی معلمان کلارآمد، افزایش موفقیت است. متأسفانه حتی موفق ترین معلمان در رسیدن به این هدف موفق نیستند. غالباً این عدم موفقیت به انگیزه‌ی کم دانش‌آموزان مربوط است. از این رو محققان در صددند، عواملی را که باعث افزایش انگیزه و یادگیری دانش‌آموزان در کلاس تربیت بدنی می‌شوند، شناسایی کنند.

از میان نظریه‌هایی که محققان در دهه‌ی گذشته مطرح کرده‌اند، «نظریه‌ی دست‌یابی به هدف»^۶ بیشتر از دیگر نظریه‌ها در افزایش انگیزه مؤثر بوده است [نیکلز، ۱۹۸۴].

دانش آموزان درباره توانایی اجرای فعالیتشان به روشنی خودمحورانه قضاآوت می کنند و به این دیدگاه می رستند که تلاش و توانایی به هم مرتبط هستند [نیکولز و میلر ۱۹۸۴]. این دانش آموزان، وظیفه گرانامیده می شوند. دانش آموزانی که این چنین درکی از تلاش و توانایی دارند، وقتی در انجام فعالیتی، تلاش بیشتری به خرج می دهند، احساس موفقیت می کنند. به علاوه، تمایل دارند فعالیت های رقابتی و پرتلاش بیشتری انجام دهند؛ چرا که فعالیت های آسان برای پیشرفت و مهارت و اجرا، و به طور کلی توانایی، چندان سودمند به نظر نمی رسد [جاگالینسکی و نیکولز، ۱۹۸۷]. هم چنین نشان داده شده است، افرادی که روش یادگیری وظیفه گرا را می پذیرند (نولن، ۱۹۸۸)، دوام یادگیری شان بیشتر است و در رقابت ها برتری دارند [الیوت و وک، ۱۹۸۸].

فضای انگیزشی

تفویت می کند. در مقابل، فضاهای انگیزشی که بر فعالیت های گروهی و مقایسه ای توانایی های افراد تأکید می کنند، فعالیت خودگرا را تقویت خواهند کرد. به علاوه، آمزش حراج داد: هر آن چه معلم می گوید و انجام می دهد، در ایجاد فضای وظیفه گرا یا خودگرا مؤثر است. با توجه به این دیدگاه، آمزش عامل را که معلمان هنگام تدریس روی آنها کنترل دارند، چنین برمی شمارد:

۱. درخواست از دانش آموزان برای انجام فعالیت؛
۲. میزان اختیاری که به دانش آموزان می دهند؛
۳. پاداشی که به دانش آموزان می دهند؛
۴. نحوه گروه بندی دانش آموزان؛
۵. نحوه ارزیابی دانش آموزان؛
۶. مقدار زمانی که به دانش آموزان برای اتمام فعالیت می دهند.

کلمه ای که از ترکیب حروف اول انگلیسی این شش عامل به دست می آید، *TARGET* است. اصول

به دیگران می سنجند. به علاوه، رفتارهای ضعیفی از خود به نمایش می گذارند و هنگامی که به سرعت به موفقیت نمی رستند، احساسات منفی را تجربه می کنند. آنان از فعالیت های پرتلاش و رقابتی دوری می کنند و نمی توانند به اندازه ای دانش آموزان وظیفه گرا، فعالیتی را ادامه دهند.

دانش آموزانی که برای انجام فعالیت دانش آموزان به یک شکل خاص در تربیت بدنی را شرح می دهد. این نظریه تا زمانی که آمز^۵ (۱۹۹۲b و ۱۹۹۲a) کار روی توسعه فضای انگیزشی را کامل کرد، از این توانایی برخوردار نبود. اکنون کار آمز (۱۹۹۲b و ۱۹۹۲a) روش مشخص و واضحی برای تأثیر بر انگیزش دانش آموزان در کلاس درس تربیت بدنی ارائه می دهد.

آمز (۱۹۹۲b و ۱۹۹۲a) اظهار داشت: فضای انگیزشی که پژوهش رفت فردی و یادگیری مهارت متمرکز باشد، وظیفه گرایی را

خودگیرایی

برخلاف دانش آموزان وظیفه گرا، افراد خودگرا، در نمایش توانایی هایشان خودمحورند و رابطه قوی بین تلاش و توانایی را تشخیص نمی دهند. از این رو، هنگامی که برای رسیدن به سطوح رقابتی که دیگران رسیده اند، به تلاش بیشتری نیاز باشد، دانش آموزان خودمحور، توانایی کمتری احساس می کنند [جاگالینسکی و نیکولز، ۱۹۸۷]. درنتیجه افراد خودگرا، اجرای فعالیت خود را با دیگران مقایسه می کنند و میزان موفقیتشان را نسبت

جدول ۱. اصول TARGET برای ایجاد فضای انگیزشی وظیفه گرا یا خودگرا

خودگرایی	وظیفه گرایی	مؤلفه‌های روش TARGET
همه‌ی دانش آموزان و ظایف یکسانی انجام می‌دهند و بر تکلیف مشخصی تمرکز می‌کنند. معلم، اهداف دانش آموزان را تعیین می‌کند.	به دانش آموزان و ظایف متعددی داده می‌شود. آن‌ها ممکن است اهداف واقعی کوتاه‌مدت خود را به انجام رسانند.	وظیفه ^۹
معلم در مورد همه‌ی مسائلی که دانش آموزان یاد می‌گیرند، تصمیم می‌گیرد، همه‌ی تجهیزات را بر پا می‌کند و فعالیت همه‌ی دانش آموزان را مورد ارزیابی قرار می‌دهد.	دانش آموزان فعالیتی را که می‌خواهند انجام می‌دهند. به آن‌ها فرصت داده می‌شود که تجهیزات اشان را بپارکنند، فعالیت خود را به نمایش بگذارند و آن را ارزیابی کنند.	قدرت و اختیار ^۷
میزان پیشرفت دانش آموزان در جمع مطرح می‌شود و پاداشی به بهترین اجرا در گروه داده می‌شود.	تشخیص پیشرفت بین معلم و شاگرد، به طور خصوصی مطرح می‌شود. دانش آموزان شاخص یکسانی برای دریافت پاداش دارند که براساس ارزش‌های فردی داده می‌شود.	پاداش‌ها ^۸
کل کلاس با گروه، فعالیت یکسانی انجام می‌دهند و دانش آموزان بر اساس توانایی‌هایشان گروه‌بندی می‌شوند.	دانش آموزان به صورت فردی و یا در گروه‌های کوچک همراه‌باشندگ فعالیت می‌کنند. گروه‌بندی، انعطاف‌پذیر و نازک‌مگن است.	گروه‌بندی ^۹
ارزش‌یابی براساس نورم خاص و یا رتبه‌بندی است. ارزش‌یابی در حضور جمع صورت می‌گیرد و عوامل تعیین‌کننده و هدف‌های داده می‌شود. ارزش‌یابی به صورت تشخیصی معلم و شاگرد صورت می‌گیرد.	ارزش‌یابی ^{۱۰} از فرد محصور و براساس پیشرفت شخصی است. پیشرفت براساس هدف‌های فردی، شرکت در کلاس و میزان تلاش تشخیص داده می‌شود. ارزش‌یابی به صورت شخصی بین معلم و شاگرد صورت می‌گیرد.	
محدوده‌ی زمانی برای انجام تکلیف و پیشرفت دانش آموزان به منظور اتمام تکلیف مشخص می‌کند.	محدوده‌ی زمانی برای انجام تکلیف و پیشرفت اعطا‌ف پذیر است. دانش آموزان در برنامه‌ریزی برای تعیین محدوده‌ی زمانی کمک می‌کنند.	زمان ^{۱۱}

اثرات مثبت بر یادگیری و دوام آن، بر فضای خودگرا اولویت دارد [رودا، ۱۹۹۶]. متأسفانه بررسی دقیق اصولی که معلمان برای تقویت فضای خودگیر در فعالیت به کار می‌گیرند، درکیم در فعالیت به کار می‌گیرند، ممکن است برای بعضی از آن‌ها مشکل باشد. درنتیجه ممکن است، درخصوص عواملی مانند «حق انتخاب دانش آموزان» و «آزادی عمل در انجام فعالیت»، کمبود کنترل احسام شود.

به هر حال، اثرات سودمند فضای انگیزشی وظیفه گرا باید بر این ترس غلبه کند و این فرایند را ارزشمند سازد.

اهمیت دارد که همه‌ی اصول آن را رعایت کنند. معلمان نباید بخشی از فضای رابه صورت وظیفه گرا و بخشی از فضای خودگرا مؤثر است. نشان داده شده است که این فضاهای در وظیفه گرا یا خودگرا بودن دانش آموزان در کلاس درس تربیت‌بندی مؤثرند (برای مثال: تودورو ویچ و کاتز است، ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳؛ سولمن، ۱۹۹۶). جدول ۱ اصول کلی را که معلمان برای ایجاد فضای انگیزشی وظیفه گرا یا خودگرا در استفاده از روش TARGET به کار می‌برند، شرح می‌دهد. اگر معلمی از روش TARGET استفاده می‌کند، بسیار

نگرانی‌های معلمان

اگرچه معلمان، توانایی توسعه‌ی هر دو فضای وظیفه گرا یا خودگرا را

دارند، ولی فضای وظیفه گرا به علت

منابع

Ames, C. (1992a). Achievement goals and the classroom motivational climate. In D. H. Schunk & J. L. Meece (Eds.), *Student perception in the classroom* (pp. 327-348). Hillsdale, NJ: Erlbaum.

Ames, C. (1992b). Classroom: Goals, structures, and student motivation. *Journal of Educational Psychology*, **84**, 261-271.

Ames, C., & Archer, J. (1988). Achievement goals in the classroom: Students' learning strategies and motivation processes. *Journal of Educational Psychology*, **80**, 260-267.

Duda, J. L. (1996). Maximizing motivation in sport and physical education among children and adolescents: The case for greater task involvement. *Quest*, **48**, 290-302.

Elliott, E. S., & Dweck, C. S. (1988). A social-cognitive approach to motivation and personality. *Psychological Review*, **95**, 256-273.

Jagacinski, C. M., & Nicholls, J. G. (1987). Competence and affect in task involvement and ego involvement: The impact of social comparison information. *Journal of Educational Psychology*, **79**(2), 107-114.

Nicholls, J. G. (1984). Achievement motivation: Conceptions of ability, subjective experience, task choice, and performance. *Psychological Review*, **91**, 328-346.

Nicholls, J. G. (1989). *The competitive ethos and democratic education*. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Nicholls, J. G., & Miller, A. T. (1984). Development and its discontents: The differentiation of the concept of ability. In J. G. Nicholls (Ed.), *Advances in motivation and achievement: The development of achievement motivation* (Vol. 3, pp. 185-218). Greenwich, CT: JAI.

Nolen, S. B. (1988). Reasons for studying: Motivational orientations and study strategies. *Cognitions and Instruction*, **6**, 269-287.

Solomon, M. A. (1996). Impact of motivational climate on students' behaviors and perceptions of a physical education setting. *Journal of Educational Psychology*, **88**, 731-738.

Todorovich, J. R., & Curtner-Smith, M. D. (2002). Influence of the physical education classroom motivational climate on sixth grade students' task and ego orientations. *European Physical Education Review*, **8**(2), 119-138.

Todorovich, J. R., & Curtner-Smith, M. D. (2003). Influence of the physical education classroom motivational climate on third grade students' task and ego orientations. *Journal of Classroom Interaction*, **38** (1), 36-46.

Treasure, D. (1997). Perceptions of the motivational climate and elementary school children's cognitive and affective response. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, **19**, 278-290.

بعضی از نگرانی‌هایی که معلمان در توسعه‌ی فضای انگیزشی وظیفه‌گرا دارند، عبارت اند از:
۱. ارزیابی در فضای درگیر در فعالیت کار مشکلی است و معلمان با روش خاصی باید این کار را انجام دهند. برگه‌های برنامه‌ی تمرینی و سیله‌ای برای ارزیابی دانش‌آموزان در محیط است.
۲. اغلب معلمان در مورد رفتار دانش‌آموزان، صرف‌نظر از روش تدریس مورد استفاده، نگران‌اند و معلمانیکه قصد توسعه‌ی فضای انگیزشی وظیفه‌گرا را دارند، به ویژه در مورد رفتار دانش‌آموزان نگران هستند. از این رو ما توصیه می‌کنیم، مؤلفه‌های رفتار دانش‌آموزان در روش مبتنی بر کاربرد اصول TARGET را با همین مؤلفه‌ها در روش‌های مدیریت رفتار در کلاس تربیت‌بدنی، مقایسه کنید.

پی‌نویس

1. Achievement Goal Theory

2. Nicholls

3. Tasks-orientation

4. Ego-orientation

5. Ames

6. Task

7. Authority

8. Rewards

9. grouping

10. Evaluation

11. Time

۳. امنیت، نگرانی بیشتر معلمان است. اغلب آنان از این نگران‌اند که وقتی به دانش‌آموزان اختیار بیشتری بدهند، احتمال سر زدن رفتارهای نامن از آن‌ها بیشتر شود.

در پایان شایان ذکر است، تربیت‌بدنی مدارس باید در سطح